

שרי בן-בנימין : שני שירים

שברים

1

בְּקֶצֶה הַבְּקָר תְּלוּיִים אֶגְלֵי טל
בְּיַהֲלוּמִים בְּתַנוּכֵי אֲזָנָם שֶׁל צְמַחֵי הַבַּיִת.
הַשָּׁחַר כָּבֵד הַתְּמַתַּח הַתְּנַאָּה לְפָנַי בְּקֶרֶן אֹר.
בְּזַמְנִים כָּאלֶה הַפְּלִיאָה גְדוּלָּה,
זֶה עֲדִין גּוֹפְנוּ הַמִּתְעוֹרָר אֶל
נְשִׁימוֹת הַבְּקָר
וְשִׁבְרֵי הַזְּכוּכִית.
שִׁבְרֵי הַמָּחָר כָּבֵד נְחִים בָּנוּ.

2

הַבְּקָר כָּבֵד נוֹשֵׁם בְּכַחוֹת עֲצָמוֹ
כָּאלֹו מִיִּשְׁהוּ טוֹפַח עַל תְּזָה
נִשְׁנָק. עֲדִין מְפָרֵס, הוּא מְתַגַּב
לְאֵט אֶל גּוֹפְנוֹ. עֲדִין אוֹתָם רְסִיסִים
זְעִירִים תַּחַת כְּפוֹת רְגְלֵינוּ בּוֹעֲרִים כְּרֻמָּץ,
הַשִּׁבְרִים מְאֲגֵרְטֵל מְנַפֵּץ תַּחַת לֵב מְחוּיר שֶׁל וָרֵד.
אֵלֶּה אוֹתָן הַמְּלִים הַחֹזְרוֹת עַל עֲצָמָן
מְחַפְּשׁוֹת מְקוֹם לְעֶצֶר,
לְצַנֵּן אֶת גּוֹפֵן כְּכֹוֶהָ עַל עוֹר הַיּוֹם.

הַאִישׁ הַנוֹשֵׁם לְצַדִּי עַל הַכֹּר נִבְרָא מִשְׁנֵי חֲצָאִים:
חֲצִיו זֹכֵר.
חֲצִיו שׁוֹכֵחַ.
הַלִּילָה פָּנֵי אֶל הַקִּיר, לֵב אִישׁ שׁוֹקֵעַ בְּגִבִּי
מִחֲצִית חַיִּי מְאַחֵר.
מִחֲצִית חַיִּי לְפָנִים.
פָּנֵי הַמְּאַחֲרִים תְּחוּבִים אֶל חֶטְמוֹ הַלַּח שֶׁל הַזְּכָרוֹן.
בְּכַיִּישֵׁי הַשָּׁנָה מִתְרַסְּקִים חֲלוּמוֹת.
אֶפְלוּ נָטַל עָלֵינוּ לְהִתְהַפֵּךְ עוֹד לֵילוֹת פָּנִים אֶל פָּנִים,
אִישׁ אֵינוֹ יָכוֹל לְעֹזב –
עֲכָבִישִׁים כּוֹרְכִים אֲזַקּוֹנִים זְעִירִים,
שׁוֹבִים אוֹתָנוּ בְּמִטְתָּנוּ הַקְּלוּעָה,
שְׁעִירִים בְּתוֹךְ נְעֻלֵי הַבַּיִת יִשְׁכְּנוּ בְּהוֹנוֹתֵיהֶם הַקְּטָנוֹת.
אֵינִי קוֹרֵאת לְזִמְן הַזֶּה מְעַרְכָּה, אֲבָל בְּשָׂבִי,
חַיִּינוּ מְחַלְקִים:
לְפָנֵי
וְאַחֲרֵי.
בְּחֻשָׁךְ, עַל הַגֵּב, רוֹאִים אֶת עֲבָרָנוּ
מִתְגַּנֵּב עַל בְּהוֹנוֹת
כְּמוֹ לְאוֹיֵב רָדוּם.

השירים מתוך מקום בו האספרטו קצר, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 2006